

– sprawia wewnętrzną radość, a nieraz daje jeszcze inne doświadczenia (dar mówienia językami, doświadczenie mocy Bożej, spoczynek w Duchu Świętym...)

Czy wiesz jakie są owoce Ducha Świętego?

Św. Paweł Apostoł pisze:

„*Oto, czego uczyć: postępujcie według ducha, a nie spełnicie požądania ciała. Ciało bowiem do czego innego dąży niż duch, a duch do czego innego niż ciało, i stąd nie ma między nimi zgody, tak że nie czynicie tego, co chcecie. Jeśli jednak pozwolicie się prowadzić duchowi, nie znajdziecie się w niewoli Prawa. Jest zaś rzeczą wiadomą, jakie uczynki rodzą się z ciała: nierząd, nieczystość, wyuzdanie, uprawianie bałwochwalstwa, czary, nienawiść, spór, zawiść, wzburzenie, niewłaściwa pogoń za zaszczytami, niezgoda, rozłamy, zazdrość, pijaństwo, hulanki i tym podobne. Co do nich zapowiadam wam, jak to już zapowiedziałem: ci, którzy się takich rzeczy dopuszczają, królestwa Bożego nie odziedziczą.*

Owoce zaś Ducha jest: miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność, opanowanie. Przeciw takim cnotom nie ma Prawa.

A ci, którzy należą do Chrystusa Jezusa, ukrzyżowali ciało swoje z jego namiętnościami i pożądaniemi. Mając życie od Ducha, do Ducha się też stosujmy. Nie szukajmy próżnej chwały, jedni drugich drażniąc i wzajemnie sobie zazdroszcząc.” (Ga 5,16-26)

Zastanów się

- czy do tej pory w ogóle otwierałeś się na Ducha Świętego na co dzień jak Maryja?
- które warunki tego otwarcia spełniłeś, a które zaniedbałeś?
- czy dostrzegasz jakieś owoce Ducha Świętego w swym życiu, czy jest ono tylko życiem „według grzesznego ciała”

Zawołaj do Boga

- o rozwój owoców Ducha Świętego w twym życiu
- poproś o umiejętność słuchania i rozumienia słowa Bożego w Kościele i w Piśmie świętym.

TERMINY KOLEJNYCH SPOTKAŃ 2009

- **Msze św. o uzdrowienie** i spotkanie ewangelizacyjno-modlitewne w Częstochowie w kościele p.w. św. Józefa Rzemieślnika (ul. Okrzei): **16.V, 13.VI; 10.X; 14.XI; 12.XII sobota (18.00-24.00)** <http://swjosef.bo0.pl/>
- **Spotkania ewangelizacyjno-modlitewne dla młodzieży i czuwanie przez Zesłaniem Ducha Świętego** wraz innymi ruchami, stowarzyszeniami, wspólnotami i bractwami w Archikatedrze Częstochowskiej: **30.V, 20.IV, 17.X, 21.XI, 19.XII sobota (16.00-24.00)**
- **JUBILEUSZ 30 – LECIA PIERWSZEJ PIELGRZYMKI SŁUGI BOŻEGO JANA PAWŁA II DO POLSKI** 4 czerwca 1979 roku:
Piątek, 5 czerwca 2009 r. - Godz. 16.30 – 21.00 Plac przy domu archidiecezjalnym na ul. Ogrodowej 24/44 - za Archikatedrą – miejsce lądowania Jana Pawła II w roku 1979 r. - **Koncert ewangelizacyjno-modlitewny** prowadzony przez Mamre (z Mszą św. O 18.30) głównie dla młodzieży pod hasłem „Jan Paweł II wychowawcą młodych”
Sobota 6 czerwca 2009 r. - Godz. 16.30 Archikatedra - Procesja „Szlakiem Jana Pawła II człowieka zawierzenia” z Archikatedry na Jasną Górę i z uroczystą mszą św. na Jasnej Górze (akt zawierzenia)

<http://mamre.pl> * mamre@mamre.pl

INFORMATOR

WSPÓLNOTY PRZYMIERZA RODZIN MAMRE

maj 2009

„Nowe życie w Duchu Świętym” (zobacz Rz 8)

Modlitwa o wylanie Ducha Świętego

Czym jest i jakie przynosi owoce?

- jest to wołanie skierowane do Boga, który pragnie udzielić nam ożywczej mocy Ducha Świętego;
- zakłada, że zerwaliśmy z grzechem i chcemy naśladować Chrystusa oraz mamy gotowość kierowania się przykazaniami Bożymi;
- ten, kto prosi o dar Ducha Świętego wspierany jest modlitwą błagalną innych osób;
- Bóg odpowiada na tę modlitwę, ale nie da się przewidzieć, w jaki sposób Bóg odpowie na tę modlitwę, ani powiedzieć, co osoba przy tym odczuje; można być pewnym wysłuchania tej modlitwy pod warunkiem, że ktoś jest w stanie łaski uświęcającej i przez wiarę jest otwarty na dar Ducha Świętego;
- trwając w wierze, człowiek może spodziewać się odczuwalnych przemian w swoim życiu po wylaniu Ducha Świętego.

Praktyka tzw. **chrztu w Duchu Świętym** nie ma charakteru sakramentalnego i jest modlitwą wstawienniczą o chrzest w Duchu Świętym czy jak inni wolą nazywać modlitwą o nowe wylanie Ducha Świętego. Jest to modlitwa wiary, której skuteczność gwarantowana jest słowami Jezusa (zob. Łk 11,13), jej skutek jest uzależniony od wiary osoby, nad którą jest prowadzona modlitwa, oraz wiarą tych, którzy się modlą, a także niczym nie skrępowaną wolą Bożą. Ostatecznie tym, który chrzci w Duchu Świętym jest sam Bóg. Modlitwie o nowe zstąpienie Ducha Świętego z reguły towarzyszy gest nałożenia rąk, a także charyzmatyczne przejawy obecności Ducha Świętego, jakimi są czasem glosolalia (mówienie językami) i odpoczynek w Duchu Świętym.

Nałożenie rąk jest pierwotnym gestem chrześcijańskim, praktykowanym przez Chrystusa i apostołów, często opisywanym w Dziejach Apostolskich. Gest ten przyzywa przyścia Ducha Świętego, przy okazji wyświęcania na urzędy (1Tym 4,14; 2Tym 1,6; Dz 6,6), wysyłania na misje (Dz 13,3), uzdrawiania (Mk 6,5; 7,32; 8,23-25; Dz 9,12 i 17; 28,8-10) i otrzymania Ducha Świętego (Dz 8,17-19; 19,6). Jest więc jak najbardziej właściwy w celu upraszania nawrócenia i żywego urzeczywistnienia się chrztu świętego. W przypadku modlitwy o chrzest w Duchu Świętym nałożenie rąk

jest gestem modlitewnym, który może wykonywać każdy człowiek. Jest wyrazem braterstwa w modlitwie i jedności duchowej we wspólnocie. Nie należy jednak utożsamiać chrztu w Duchu Świętym, który jest wyłącznym dziełem Boga, z nakładaniem rąk i pamiętać, że chrzest w Duchu Świętym może dokonać się bez tego gestu, a także wtedy, gdy ktoś sam modli się lub słucha kogoś mówiącego o Duchu Świętym (zob. Dz 10). Ten gest nie ma nic wspólnego z magią i działaniem bioenergoterapeutów. Jest gestem modlitewnym, wypraszającym Boże błogosławieństwo, a nie przekazywania jakichś energii okultystycznych. Obok wewnętrznego przeżycia radości, pokoju czy miłości chrzest w Duchu Świętym przejawia się w pewnych znakach i charyzmatkach zwłaszcza w darze języków zwanym glosolalią. Niektóre osoby zaczynają mówić językami w momencie chrztu w Duchu Świętym, inne po upływie godzin, dni czy tygodni, niektórzy natomiast w ogóle go nie otrzymują.

Glosolalia (czyli mówienie językami, śpiew w językach) charakteryzuje się porywem uwielbienia i dziękczynienia, w całkowitym oddaniu się Bogu, porównywalnym do gaworzenia dziecka, wypowiedzianiem lub wyśpiewywaniem niezrozumiałych słów.

Obok gestu glosolalii i nałożenia rąk szczególnie dyskutowanym elementem towarzyszącym doświadczeniu chrztu w Duchu Świętym jest **odpoczynek w Duchu Świętym**. Odpoczynek w Duchu Świętym można nazwać dobrodziejstwem odprężenia czy odpoczynku całej ludzkiej istoty na poziomie fizycznym, psychicznym i duchowym. Jest pewnego rodzaju ogarnięciem przez Ducha Świętego całego ludzkiego bytu, aż po wymiar fizyczny, co przynosi wewnętrzne uspokojenie, wyciszenie, a nawet rozprężenie mięśni sprawiające, że człowiek upada. Nie oznacza to jednak przymusu upadku, dobrze jest jednak, jeśli jest ktoś, kto może nas podtrzymać, właśnie w ten sposób powierzyć się Bogu Ojcu. Dar spoczynku w Duchu Świętym dobrze przyjęty i rozeznany oraz właściwie pokierowany przynosi duchowe owoce, w tym łaski uzdrowienia wewnętrznego. Choć prawdą jest, że pewne zjawiska omdlenia pojawiają się w innych religiach i sektach, a także w działaniach parapsychologicznych, gdzie udział bierze podświadomość, autosugestia czy nawet hipnoza, to jednak analiza tych zjawisk pozwala odróżnić je od faktycznego działania łaski, jakim jest spoczynek w Duchu Świętym. Rozróżniając autentyczny spoczynek w Duchu Świętym od zjawisk ludzkiego omdlenia czy też omdlenia, będącego skutkiem działania złego ducha, najpierw trzeba stwierdzić, że osoba, która doświadcza łaski spoczynku w Duchu Świętym, nie traci świadomości, panowania nad sobą i kontroli nad swoim doświadczeniem oraz słucha kapłana kierującego modlitwą. Warto odwołać się do poglądu Św. Teresy z Avila, która wprowadza rozróżnienie między „snem duchowym” a pewnym stanem omdlenia wywołanych przez tych, którzy „za każdą, jaką w sobie uczują, pociechą duchową, doznają zniemożenia na ciele”. I tak pochodzący od Boga „sen duchowy” czy też spoczynek w Duchu Świętym charakteryzuje się: krótkotrwałością, przeżyciem szczęścia i radości oraz wewnętrznym umocnieniem bez fizycznego wyczerpania i bez bólu fizycznego.

Z innych rzadziej występujących znaków towarzyszących przeżyciu chrztu w Duchu Świętym należy wymienić **dar łez i dar radości**. Chrzest w Duchu Świętym jest to głębokie doświadczenie i ma cechę nowego początku, nowych narodzin, wejścia na drogę życia kierowanego i wspieranego przez Boga. Owocuje nowym, bardziej trwałym życiem duchowym wraz z intensywną modlitwą i charyzmatami w

służbie Kościoła i świata oraz większą jednością między wiarą a życiem. Zawsze sprowadza przemianę moralną, która jest nie tylko niezapomnianym przeżyciem, lecz powoduje zmianę sposobu myślenia i stylu życia.

Tchnięcie (łac. exsufflatio) – gest dmuchania (np. w twarz) mający podwójne znaczenie:

- Jezus przekazując Ducha Świętego Apostołom TCHNAŁ w nich (J 20,22);
- gest zalecany w Obrzędzie Chrześcijańskiego Wtajemniczenia Dorosłych przy modlitwie egzorcyzmu w celu odpędzenia Złego, wykonywany ze słowami: „Tchnieniem warg swoich, Panie, odpędź złego ducha, rozkaż mu, aby ustąpił, bo przybliżyło się Twojej królestwo” (zobacz 2Tes 2,8).

Czy wiesz, kto jest wspaniałym **wzorem otwierania się na Ducha Świętego?**

Ewangelia wg św. Łukasza (1,26-38) ukazuje nam Maryję jako wzór człowieka wiary oddanego dziełu swego Syna. Ona doskonale otwiera się na przyście i działanie Ducha Świętego. Jak to czyni? Czego może nas nauczyć swoją postawą?

– Przyjmuje słowo Boże skierowane do Niej przez Gabriela z pokorą: słucha uważnie i rozważa w sercu, co miałyby znaczyć to pozdrowienie.

– Na kolejne objawienie jej przez anioła odpowiada pytaniem, chcąc głębiej zrozumieć, jak Bóg chce w Niej działać. Jest tym zainteresowana, zaangażowana całym sercem i umysłem.

– Na trzecie wyjaśnienie Anioła, że to stanie się Jej w ten sposób, że Duch Święty zstąpi na Nią i Moc Najwyższego Ją osłoni, odpowie pełną wiarą, ale wiarą rozumną, a nie przez bezmyślną akceptację. Jej odpowiedź w greckim oryginale wyraża nie tylko niewolnicze przyzwolenie, ale radosną, entuzjastyczną chęć, pragnienie doświadczenia dzieła Ducha Świętego w Niej: „Oby mi się stało według słowa twego!”.

Powyższe trzy etapy powinien każdy przejść, kto pragnie otrzymać Ducha Świętego i otworzyć się na Jego działanie na co dzień: gdy Bóg mówi o wielkim naszym powołaniu chrześcijańskim, odkrywamy, że nie jesteśmy go godni, a jednak z pokorą rozważamy te wspaniałości, do których nas wzywa; angażujemy cały nasz umysł i siły, bo dociekać na temat Bożego planu (słuchamy z uwagą słowa Bożego w Kościele, czytamy Pismo św., rozważmy je dogłębnie...), zadajemy Bogu pytania i spodziewamy się odpowiedzi; wyrażamy gorące pragnienie doświadczenia pełnych mocy dzieł Ducha Świętego: „Oby mi się tak stało, jak Bóg mówi!”

Czy wiesz, jak Duch Święty działa w życiu chrześcijańskim i w Kościele?

– otwiera na słowo Boże i daje oświecenie, abyśmy lepiej pojęli to, co Bóg mówi;

– rozpala miłość i pragnienie pójścia za Bogiem, pociąga do Jezusa;

– uświęca człowieka przez łaskę uświęcającą, daje natchnienia do życia zgodnego z wolą Bożą i moc do pełnienia dobrych uczynków i do pokonania złych skłonności (zob. niżej: owoce Ducha Świętego)

– wyposaża świeckich i kapłanów w dary charyzmatyczne do posług w Kościele (apostolstwa, pasterzowania, proroctwa, uzdrowień, czynienia cudów, pełnienia dzieł miłosierdzia...)

– przynagla i uzdalnia do ewangelizacji